

Kett-pedagógia
MTA-PPHF Valláspedagógia Szakmódszertani Kutatócsoport
Fügefafa Műhely

Isten századik neve

A foglalkozást tervezte: Sipos Edit

(A foglalkozás Anita Würkner, Petra Ostermann tervei alapján készült)

MTA Szakmódszertani Pályázat 2016

Az ember értelemkereső lény: felteszi a kérdést, honnan jöttem, hová tart az életem, mi az életem értelme, hogyan lehetek boldog... Tudományos kutatásokat motiválnak ezek a kérdések, és elvezetnek a szívük mélyére is. Az emberek a világ minden táján kimondják azt a szót „Isten” és újra és újra felteszik a kérdést: „Kicsoda az Isten? Hol van az Isten?”

Itt vagyok

- helyet foglalni, helyemen lenni, lélegezni, nyitottnak lenni a jelen pillanatra
- szem-fül-orr-szaj-kéz-szív- itt vagyok

A középpont megalkotása

A középpontban egy képet készítünk elő- város, legelő, sivatag, bárányok, szamar, teve

1. A foglalkozás vezetője arany karikát visz körben, kiválaszt néhány résztvevőt, akikben valami közös van (szemüvegesek, szoknyában vannak...). Ők tehetik le a kör közepére a karikát. A karika közepébe arany terítőt teszünk, majd néhány építőkockát. Asszociációkat kérünk. A középbe egy várost építünk: házak, templom... Az építkezéshez minden résztvevő kap egy építőkockát. Ezekkel egyszerű játékokat játszunk.

2. A város köré zöld kendőkből legelőt alkotunk és sárga vagy szürke kendőkből sivatagot.(A zöld kendőkkel is játszunk.) A legelőre virágokat tehetünk, kutat építhetünk. A sivatagba kavicsokat és egy oázist készítünk.

3. Egy kosárból a résztvevők kivehetnek egy-egy állatfigurát (bárányok, kisebbek és nagyobbak). Alaposan megnézzük és összegyűjtjük, hogy mit tudunk róluk.

A történet elmesélése

A legelőre elhelyezzük a bárányokat és a szamarat. Megbeszéljük, hogy mivel töltik az idejüket a bárányok és birkák. Esznek, isznak, alszanak... legelnek, alszanak...legelnek, alszanak....

„Isten századik neve

Betlehem mezőin legelészett egy kis bárány, Gimel, sok nővérel és testvérel együtt. Míg a többi bárány megelégedtek azzal, hogy füvet, illatos fűszereket legeltek, Gimel arra vágyakozott, hogy megértse az élet értelmének a forrását. Gimel megtudta, hogy a Isten kezdetne megalkotta az eget és a földet. Nem messze Betlehembben minden teremtmény sokat tudott Istenről beszélni. Egyesek úgy nevezték Király, mások Úrnak, sokan Atyának vagy Pásztornak. Néha hallott idegen neveket is, mit az Adonaj és Elohim. Idővel Gimel egyre több nevét tanulta meg Istennek, végül már 99-et tudott. De egy századik nevet senki sem tudott mondani neki. Gimel nagyon szomorú volt, mert szerette volna tudni Isten mind a száz nevét.

Egy napon összetalálkozott Bileámmal a számmal. A szamarakat általában butának tartják. De amikor Gimel az Isten századik nevéől kérdezte Bileámot, a számm ezt válaszolta: „Ha szeretnéd megtudni az Isten századik nevét, el kell menned a sivatagba. Egy oázisban él Sulamith, a bölcs teve. Ő tudja az Isten századik nevét.”

Gimel nyomban útra kelt. De az út a sivatagon át nagyon megerőltető volt. A nap könyörtelenül sütött az égen, sehol nem volt egy fa, ami árnyékot adott volna. Sehol egy frissítő vízű forrás. Sehol nem lehetett egy fűszálat sem találni. Mindenhol csak homok és kő.

Eljártsszuk a résztvevőkkel, hogy milyen lehetette Gimelnek a sivatagban. Forróság, szomjúság, éhség...

Gimel már vissza akart fordulni, amikor a távolban felfedezett egy pálmát. És amikor közelebb ment egy forrás csobogását hallotta. Gimel végtelenül boldog volt, amikor egy hatalmas teve szólította meg. Ő volt a bölcs Sulamith. Barátságos hangon szólt hozzá: „Tudom, hogy miért jöttél. Szeretnéd tudni az Isten századik nevét. Elárulom neked.” És Sulamith lassan letérdelt, egészen lehajolt és Gimel fülébe súgta az Isten századik nevét. Ekkor Gimel arca felragyogott. Beteljesedett a vágya. Boldogan és elégedetten tért vissza fivéreihez és nővéreihez a betlehemi legelőre.

Te is meg akarod tudni az Isten századik nevét, neked is útra kell kelned a sivatagba és valahol rátalálsz a bölcs Tevére, Sulamithra, neked is a füledbe súgja majd az Isten századik nevét.”¹¹

Elmélyítés

A foglalkozás vezetője meggyújt egy gyertyát, amit körbead. Arra kéri a résztvevőket, hogy mondják ki hangosan azt a nevet, ahogy Isten szólítani szokták az imádságaikban, ami hozzájuk közel áll. A gyertyát a közösen megalkotott képre tesszük.

Ének:

Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm,
füves legelőn nyugtat engem, s lelkével vigasztal.
A halál árnyékának völgyében járok, s Téged dicsérlek én,
mert velem vagy Jézus, nem félek a bajtól, erősségem pásztorbodod.
Úr az én pásztorem, nem szomorkodom,
füves legelőn nyugtat engem, s lelkével vigasztal.

---

¹¹ Wolpers, Godehard: Der hunderste Name Gottes. Landshut, 1999, RPA Verlag